

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ – Η ΚΥΡΙΩΝΥΜΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου 2023/ 7^{ης} Ἰανουαρίου 2024, ἡμέρας Κυριακῆς ἤρξατο διὰ τῆς Καθόδου ἀφ’ ἐσπέρας ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ Βαπτιστηρίου καὶ τῆς εἰσόδου πρὸς τὴν Βασιλικήν, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου.

Ἐν συνεχείᾳ ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς γέγραπται εἰς τό Μηναῖον, εἰς τό Καθολικόν τῆς Βασιλικῆς. Διαρκούσης ταύτης ἐνεδύθη ὁ Μακαριώτατος, οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Ἱερεῖς καὶ ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό κάθισμα «δεῦτε ἰδωμεν, πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός», ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Συνοδεία Αὐτοῦ ἐπορεύθησαν εἰς τό Ἱερόν Σπήλαιον, παρισταμένου δεξιόθεν Αὐτοῦ τοῦ κ. Ράμζη Χούρη, Προέδρου τῆς Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσώπου τοῦ Προέδρου τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Μαχμούδ Ἀμπάς -Ἀμποῦ Μάζεν, καὶ συνεργατῶν τοῦ γραφείου αὐτοῦ δεξιὰ καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου ἀριστερά καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰορδανίας.

Εἰς τό Θεοδέγμον Σπήλαιον ἀνεπέμφθη δέησις καὶ ἀνεγνώσθη τό κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιον «τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην». Ἐν συνεχείᾳ ἀνεγνώσθη τό Πατριαρχικόν Μήνυμα τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τοῦ Γέροντος Ἀρχιεπισκοπάρχου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ἐλληνιστί ἔχον ὡς ἔπεται:

« Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,

Οὐρανὸν τό Σπήλαιον

Θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον,

Τὴν φάτνην χωρίον, ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος

Χριστός ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν»

(Τροπάριον θ’ ὥδῃς κανόνος Χριστουγέννων).

Ὦντως, ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, «μυστήριον ξένον καὶ παράδοξον» εἶδε ἡ ἀνθρωπότης ἐπ’ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐπὶ Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου. Εἶδε Θεοῦ συγκατάβασιν φανερουμένην εἰς Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ὁ Θεός ἐκπληρῶν τὰς ἐπαγγελίας Αὐτοῦ πρὸς τοὺς προφῆτας «ἐξαπέστειλε λύτρωσιν τῷ λαῷ Αὐτοῦ». Ἡ λύτρωσις αὕτη εἶναι ὁ «ὁμοούσιος» τῷ Πατρὶ Μονογενὴς Υἱός καὶ Λόγος Αὐτοῦ. Διὰ Τοῦτον ἠὐδόκησε, ὅπως σαρκωθῇ, ὅπως προσλάβῃ ἀνθρωπίνην ἔμψυχον καὶ ἔλλογον σάρκα καὶ μορφήν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. « Ὡς οἶδε, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠὐδόκησε » καὶ ὡς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, «ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσε ἐν ἡμῖν». (Ἰω.1, 14). Δι’ ἡμᾶς «ἐκένωσεν ἑαυτόν» (Φιλ. 2, 7), καὶ «λαθὼν ἐτέχθη ὑπὸ τό σπήλαιον». Ἐδέχθη τὴν ἐσχάτην πτωχείαν τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ, ἀνακλιθεὶς ἐν φάτνῃ καὶ ἐν σπαργάνοις εἰλιχθεὶς. Ἐν τῇ πτωχείᾳ ταύτῃ «διέλαμψε ὁ πλοῦτος τῆς Θεότητος Αὐτοῦ». Διὰ τοῦτο «ὁ

οὐρανός διὰ τοῦ ἀστέρος προεκόμισεν Αὐτῷ τοὺς μάγους, ὡς ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν καὶ «προδρόμους τῆς Ἐκκλησίας» κατὰ τὸν ἱερόν Χρυσόστομον. Ἄγγελος ἀπεκάλυψεν Αὐτόν εἰς ποιμένας ἀγραυλοῦντας καὶ πλῆθος ἀγγέλων ἐκήρυξαν αὐτόν ἀπὸ τὸν οὐρανόν διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ ὕμνου, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Διὰ τοῦ ὕμνου τούτου ἀναγγέλλεται ὅτι ἡ εὐδοκία τοῦ θεοῦ διὰ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ἡ εἰρήνη. Τὴν εἰρήνην αὐτὴν φέρει εἰς τὸν κόσμον ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱός Του. Αὐτός Οὗτος εἶναι ἡ εἰρήνη, ἡ τοῦ κόσμου, ἡ βασιζομένη ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, καθότι ἄνευ δικαιοσύνης εἰρήνη δέν ὑπάρχει.

Ἐρειδομένη εἰς τὴν θεϊκὴν ἀποκάλυψιν ταύτην, μαρτυρουμένην ὑπὸ αὐτοπτῶν καὶ αὐτηκόων μαρτύρων εἰς Γραφάς Ἀγίας ἡ Ἐκκλησία πιστεύει καὶ κηρύττει εἰς τὰ μέλη της καὶ εἰς τὸν κόσμον ὅλον Χριστόν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὅχι ὡς θεοποιηθέντα ἄνθρωπον, ἀλλὰ ὡς Ἐνανθρωπήσαντα θεόν διὰ τὴν σωτηρίαν, ἥτοι τὴν θέωσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ θεός κατήλθεν εἰς τὴν γῆν, διὰ νὰ ἀνεβάσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν οὐρανόν. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουν ἀκατάπαυστα «θεός ἐνηνθρώπησε καὶ ἄνθρωπος ἐθέωθη». Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς διακηρύσσει ὅτι «δοξάζεται ἡ σὰρξ ἅμα τῇ προσλήψει καὶ δόξα τοῦ σώματος ἡ δόξα τῆς θεότητος γίνεται». Διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως καὶ Ἀναλήψεως Αὐτοῦ ὁ Χριστός ὡς θεός καὶ ἄνθρωπος ἐκάθισε ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός, ἐκάθισε τὸ πρόσλημμα, ἥτοι τὴν προσληφθεῖσαν ἀνθρωπότητα Αὐτοῦ ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός καὶ ὠδοποίησε τὴν θέωσιν εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς Αὐτόν.

Ἀναληφθεὶς εἰς τὸν οὐρανόν ὁ Ἐνανθρωπήσας, σαρκί σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν τὸ Σῶμα Αὐτοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν, τοὺς ἁγίους μαθητάς καὶ ἀποστόλους, διαδόχους αὐτῶν ἱεράρχας καὶ τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, διὰ νὰ ἐπιτελῇ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔργον Αὐτοῦ, τῆς διδασκαλίας, τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὴν γῆν ὅ, τι ἠκούσθη τὴν πρώτην νύκτα τῆς γεννήσεως Αὐτοῦ, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Τὸν λόγον τοῦτον διακηρύσσει, τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖ, ὑπακούουσα εἰς τὸν ἰδρυτὴν αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία ὅπου γῆς, ἰδίᾳ δέ ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία εὐλογουμένη, ὅπως διακονῇ ἐπὶ τῶν τόπων τῆς κατὰ σάρκα ἐμφανείας Αὐτοῦ καὶ δὴ τῆς πρώτης ἐμφανείας εἰς Βηθλεέμ. Εἰς τὴν μεγαλοπρεπῆ Κωνσταντίνειον Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως καὶ εἰς τὸ ἀπέριττον θεοδέγμον Σπήλαιον ἑορτάζει καὶ ἐφέτος ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκκινήσασα ἐξ Ἱεροσολύμων τηροῦσα ἀρχαίαν παράδοσιν αὐτῆς ἀφ' ἡμερῶν τῆς προσκυνητρίας Αἰθερίας καὶ τοῦ ἀοιδίμου προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Σωφρονίου. Ἑορτάζει ἐν σεμνῷ οὐχὶ πανηγυρικῷ ἑορτασμῷ, καθ' ὅτι «ὡς ἄλλη Ραχήλ κλαίει» τὰ θύματα τοῦ ἐν Γάζῃ καὶ τῇ εὐρυτέρᾳ περιοχῇ καταστροφικοῦ πολέμου καὶ ποιεῖ ἑκκλησίαν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν δύναμιν κυβερνήτας τοῦ κόσμου διὰ παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν χάριν τῆς προστασίας πάσης ἀνθρωπίνης ψυχῆς, οὔσης εἰκόνας θεοῦ.

Ἐμπλεοὶ ὅθεν τῆς χαρᾶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. ἀπευθύνομεν τὰς Πατριαρχικὰς καὶ Πατρικὰς Ἡμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας εἰς τοὺς εὐλαβεῖς προσκυνητάς, ἰδιαίτερος δέ εἰς τὸ εὐσεβές Ἡμῶν ποίμνιον εἰς Γάζαν μετὰ τῶν προσευχῶν Ἡμῶν, ὅπως ὁ Ἅγιος Πορφύριος παραμένη προστατῆς αὐτοῦ καὶ παντός χειμαζομένου ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ μαινομένου πολέμου.

Οὐχ ἥκιστα ἰδιαίτερας ἐκφράζομεν εὐχαριστίας τῷ τιμῶντι τὴν ἑορτὴν ἡμῶν Προέδρῳ τοῦ Παλαιστινιακοῦ κράτους Μαχμούδ Ἀμπάς -Ἀμποῦ Μάζεν διὰ τοῦ

άντιπροσώπου αὐτοῦ κ. Ράμζη Χούρη καί εὐχόμεθα αὐτῷ τήν θείαν ἐνίσχυσιν εἰς τήν εὐδόωσιν τῶν προσπάθειῶν καί τῶν ἀγώνων αὐτοῦ διὰ τήν προστασίαν τοῦ χειμαζομένου Παλαιστινιακοῦ λαοῦ, ἵνα διαβιοῖ ἐν εἰρήνῃ, δικαιοσύνῃ καὶ εὐημερίᾳ εἰς τό πλαίσιον ἐνός ἀπολύτως ἐλευθέρου Παλαιστινιακοῦ κράτους ἀξιοχρέως διεθνῶς ἀναγνωριζομένου.

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων

Τό Μήνυμα ἀνεγνώσθη ἐπίσης ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰσσα Μούσλεχ ἐκπροσώπου Τύπου τοῦ Πατριαρχείου ἀραβιστί καί ἠκολούθησεν ἡ προσκύνησις εἰς τόν Ἀστέρα καί εἰς τήν Φάτνην. Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ ἔξοδος ἀπό τῆς βορείου πύλης τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου καί ἀπό τῆς κορυφῆς τῶν βαθμίδων τοῦ παρεκκλησίου τῶν Ἀρμενίων καί ἡ λιτανεία κατὰ τό ἔθος τρίς πέριξ τοῦ Καθολικοῦ εἰς τά κλίτη τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως καί ἀνεπέμφθη δέησις εἰς τό κεντρικόν κλίτος.

Ὅτε ἡ Συνοδεία ἔφθασε εἰς τόν χῶρον τοῦ Εἰκονοστασίου, ἤρξατο ὁ Μακαριώτατος τήν Θ' ὥδῃν «μεγάλυνον ψυχή μου ...» καί ἐσυνεχίσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καί μετὰ ταύτην ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου καί τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης Ἀριστάρχου, Γεράσων κ. Θεοφάνους, Λύδδης κ. Δημητρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Δημητρίου Ἀγγελοσοπούλου ἐν μέσῳ λίαν πυκνοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ μόνον καί οὐχί προσκυνητῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, λόγῳ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐνταῦθα, ὡς μή ὤφελε, ἐμπολέμου καταστάσεως. Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον, προεξάρχοντος τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου.

Ἡ Πατριαρχική Λειτουργία ἔληξε συμφώνως τῷ ἐπικρατοῦντι καθεστῶτι τήν 3.30 π.μ. ὥραν ἐν δοξολογίᾳ πρὸς τόν θεόν διὰ τήν εὐδοκίαν Αὐτοῦ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ, χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τῆς ἀκολουθίας ληξάσης, ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Βηθλεέμ παρέθεσε τράπεζαν, συμμεριζόμενος τήν κατάστασιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ τοῦ δοκιμαζομένου ὑπό τοῦ συνεχιζομένου πολέμου.

Τήν πρωΐαν ὁ Γέρων Δραγουμᾶνος Ἀρχιμανδρίτης π. Ματθαῖος κατήλθεν εἰς τό Σπήλαιον καί προσκυνήσας ἀνεχώρησε τῆς Βασιλικῆς καί διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐδόθη τό μήνυμα τῆς λήξεως τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς Μεγάλης Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως καί εἰς τό θεοδέγμον Σπήλαιον, ἔνθα ἐγεννήθη τό κατὰ σάρκα Χριστός ὁ θεός ἡμῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας